

दुर्योधनइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ पांडवा अपि कौरवान्भ्यद्रवन्तेति शेषः ॥ ११ ॥ कालयुगांतः महाप्रलयः ॥ १२ ॥ १३ ॥ स्वकर्मआग्निमुख्येन प्रहारसहनादि उद्धृतो निर्बोद्धुः
 संजय उवाच दुर्योधनस्ततः कर्णमुपेत्य भरतर्षभ ॥ अब्रवीन्मद्राजं च तथैवान्यांश्च पार्थिवान् ॥ १ ॥ यदृच्छयैतत्संप्राप्तं स्वर्गद्वारमपावृतं ॥ सुखिनः क्षत्रि
 याः कर्णलभन्ते युद्धमीदृशं ॥ २ ॥ सदृशैः क्षत्रियैः शूरैः शूराणां युध्यतां युधि ॥ इष्टं भवति राधेय तदिदं समुपस्थितम् ॥ ३ ॥ हत्वा च पांडवान् युद्धे स्फीता मुर्वीमवा
 प्स्यथ ॥ निहता वा परैर्युद्धे वीरलोकमवाप्स्यथ ॥ ४ ॥ दुर्योधनस्य तच्छ्रुत्वा वचनं क्षत्रियर्षभाः ॥ लक्ष्मणादानुदक्रोशन्वादित्राणि च सर्वशः ॥ ५ ॥ ततः प्रमुदिते
 तस्मिन् दुर्योधनवले तदा ॥ हर्षयन्तावका न्योधान् द्रौणिर्वचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ प्रत्यक्षं सर्वसैन्यानां भवतां चापि पश्यतां ॥ न्यस्तशस्त्रो मम पिता धृष्टद्युम्नेन पातितः
 ॥ ७ ॥ स तेनाहममर्षेण मित्रार्थे चापि पार्थिवाः ॥ सत्यं वः प्रतिजानामि तद्वाक्यं मे निबोधत ॥ ८ ॥ धृष्टद्युम्नमहत्वाहं न विमोक्ष्यामि दंशनं ॥ अनृतायां प्रतिज्ञायां
 नाहं स्वर्गमवाप्नुयां ॥ ९ ॥ अर्जुनो भीमसेनश्च योधो योरक्षितारणे ॥ धृष्टद्युम्नस्य तं संख्ये निहनिष्यामि सायकैः ॥ १० ॥ एवमुक्ते ततः सर्वासहिता भारती चमूः ॥
 अभ्यद्रवत कौंतेयांस्तथा ते चापि पांडवाः ॥ ११ ॥ ससंनिपातो रथयूथपानां बभूव राजन्नतिभीमरूपः ॥ जनक्षयः कालयुगांतकल्पः प्रावर्त्तताग्रे कुरुसंजयानां
 ॥ १२ ॥ ततः प्रवृत्ते युधिसंप्रहारे भूतानि सर्वाणि सदैवतानि ॥ आसन्समेतानि सहाप्सरोभिर्दिदृक्षमाणानि नरप्रवीरान् ॥ १३ ॥ दिव्यैश्च माल्यैर्विविधैश्च गंधै
 र्दिव्यैश्च रत्नैर्विविधैर्नराग्र्यान् ॥ रणे स्वकर्मोद्धृतः प्रवीरानवाकिरन्नप्सरसः प्रलृष्टाः ॥ १४ ॥ समीरणस्तांश्च निषेव्य गंधान् सिषेव सर्वानपि योधमुख्यान् ॥ नि
 षेव्यमाणास्त्वनिलेनयोधाः परस्परग्राधरणीं निपेतुः ॥ १५ ॥ सा दिव्यमाल्यैरवकीर्यमाणा सुवर्णपुंखैश्च शरैर्विचित्रैः ॥ नक्षत्रसंघैरिव चित्रिता द्यौः क्षितिर्वर्भा
 योधवरैर्विचित्रा ॥ १६ ॥ ततो तं रिक्षादपि साधुवादैर्वादित्रघोषैः समुदीर्यमाणः ॥ ज्याघोषनेमिस्वननादचित्रः समाकुलः सो भवत्संप्रहारः ॥ १७ ॥ इति श्रीमहा
 भारते कर्णपर्वणि अश्वत्थामप्रतिज्ञायां सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ संजय उवाच एवमेष महानासीत् संग्रामः पृथिवीक्षिताम् ॥ क्रुद्धेर्जुने
 तथा कर्णे भीमसेने च पांडवे ॥ १ ॥ द्रोणपुत्रं पराजित्य जित्वा चान्यान्महारथान् ॥ अब्रवीदर्जुनो राजन्वासुदेवमिदं वचः ॥ २ ॥ पश्य कृष्णमहाबाहो द्रवन्तीं पांड
 वींचमूं ॥ कर्णं पश्य च संग्रामे कालयन्तं महारथान् ॥ ३ ॥ न च पश्यामि दाशार्हधर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ नापिकेतुर्युधांश्रेष्ठधर्मराजस्य दृश्यते ॥ ४ ॥

॥ १४ ॥ समीरणः सिषेवेत्यन्वयः परस्परं व्रतिते परस्परेण मारिता इत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥